

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/24/2017
Identifikačné číslo spisu: 6017200094
Dátum vydania rozhodnutia: 18.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6017200094.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľa (predtým žalobcu): JUDr. Y. P., nar. XX. U. XXXX, bytom T., zast.: JUDr. Ľubomír Kaščák, advokát, so sídlom Horná 35, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky, Nám. L. Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica, za účasti: 1) T. X., bytom G., 2) Q. X., bytom G., 3) Ing. Y. W., bytom T., 4) T. W., bytom T., 5) Ing. Y. W., bytom B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OVBP2-2016/033429/06-BX zo dňa 22. decembra 2016, o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/31/2017-67 zo dňa 30. mája 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/31/2017-67 zo dňa 30. mája 2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Kasačnou sťažnosťou napadol žalobca právoplatné uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/31/2017-67 zo dňa 30. mája 2017, ktorým podľa § 98 ods. 1 písm. b) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) odmietol žalobu podanú žalobcom dňa 03.03.2017 za účelom preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OVBP2-2016/033429/06-BX zo dňa 22. decembra 2016 z dôvodu uplynutia lehoty podľa § 181 ods. 1 SSP.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia správny súd uviedol, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi prvýkrát doručované dňa 28. 12. 2016 a následne dňa 29. 12. 2016, neúspešne. Dňa 29. 12. 2016 bola písomnosť uložená na pošte a doručovateľ o tejto skutočnosti žalobcu upovedomil. Žalobca si žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného prevzal dňa 03. 01. 2017. S poukazom na ustanovenie § 24 ods. 2 a § 27 ods. 2 zákona č. 71/ 1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správny poriadok) správny súd prijal záver, že tretím dňom od uloženia písomnosti - rozhodnutia žalovaného na pošte nastala fikcia doručenia, a to dňom 02. 01. 2017.

3. Žalobca podal žalobu jeden deň po uplynutí lehoty na jej podanie, a preto správny súd oneskorene podanú žalobu odmietol a nevykonával ďalšie navrhované úkony (odloženie vykonateľnosti, prerušenie

konania a ďalšie). O trovách konania rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP.

4. Voči uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici podal dňa 06.07.2017 žalobca kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f), g), h), j) SSP.

5. V dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že správny súd pochybil, keď sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, ako a kedy bolo správnou žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného doručované zástupcovi žalobcu, ktorý je jeho zástupcom pre celé administratívne konanie. Nesprávne aplikoval ustanovenie § 24 ods. 2 správneho poriadku v spojení s ustanovením § 25 ods. 5 citovaného zákona. Dňom doručenia napadnutého rozhodnutia právnomu zástupcovi žalobcu bol deň 03. 01. 2017 a správna žaloba bola teda podaná v zákonom určenej lehote dvoch mesiacov podľa § 181 ods. 1 SSP. Keďže mal žalobca právneho zástupcu, nemalo mu byť doručované rozhodnutie žalovaného a jeho nadbytočné doručovanie nemôže spôsobiť začiatok plynutia lehoty na podanie správnej žaloby za situácie, keď sa tento v mieste doručovania ani nezdržoval.

6. V danom prípade lehota na podanie správnej žaloby začala plynúť dňa 03. 01. 2017 a skončila dňa 03. 03. 2017, kedy bola správna žaloba doručená súdu. Správny súd teda vec nesprávne právne posúdil a pochybil, keď žalobu nezákonne odmietol a pochybil aj v prípade, keď nevykonal ďalšie navrhované úkony.

7. Na základe uvedených dôvodov žiadal sťažovateľ kasačný súd, aby priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok, zrušil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodol o trovách konania.

8. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 27. 07. 2017 uviedol, že sa k zastúpeniu žalobcu v administratívnom konaní vyjadril v napadnutom rozhodnutí ako aj vo vyjadrení k žalobe. Splnomocnený zástupca v administratívnom konaní svoje povinnosti nevykonával a žalobca sa v konaní zastupoval naďalej sám aj po udelení generálneho plnomocnenstva. Rozhodnutie žalovaného bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené ako osobe, ktorá sa za splnomocneného zástupcu žalobcu označovala až po dvadsiatich mesiacoch od udelenia plnomocnenstva. Žalovaný zotrval na svojom právnom názore uvedenom v administratívnom rozhodnutí a vo vyjadrení k žalobe.

9. V replike žalobcu na vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti žalobca vyjadril nesúhlas s názorom žalovaného ohľadom vlastnej realizácie zastúpenia na základe plnej moci.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel jednomyselne k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

11. Z obsahu predloženého spisu kasačný súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. OU-BB-OVBP2-2016/033429/06-BX zo dňa 22. decembra 2016, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie mesta Banská Bystrica č. OVZ-SU 137031/19253/2016/HH, ev. č. 25/2016 zo dňa 21.09.2016, ktorým boli v zmysle § 66 a § 88a ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku dodatočne povolené nasledovné stavby: a) drobná stavba č. 3 - záhradný altánok, b) drobná stavba č. 4 - záhradný altánok c) drobná stavba č. 5 - dielnička a sklad záhradného náradia.

12. Žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 03.01.2017 a žalobca ho osobne prevzal na pošte dňa 03.01.2017 po tom, čo mu bolo neúspešne doručované v dňoch 28. 12. 2016 a 29. 12. 2016. Pripojené doručienky obsahujú údaj o reálnom doručení písomnosti a podpisy adresátov.

13. Podľa ust. § 438 ods. 1 SSP, kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

14. Podľa ust. § 440 ods. 1 písm. f), g), h), j) SSP, kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, podanie bolo nezákonne odmietnuté.

15. Podľa ust. § 457 ods. 2 SSP, o kasačnej sťažnosti podanej proti uzneseniu krajského súdu rozhoduje kasačný súd uznesením.

16. Podľa ust. § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

17. Podľa ust. § 24 ods. 1 a 2 správneho poriadku, dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, výzvy a predvolania sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok. Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť počas uloženia na pošte, písomnosť sa považuje za doručenie dňom vrátenia nedoručenej zásielky správne orgánu, aj keď sa adresát o tom nedozvedel.

18. Podľa ust. § 25 ods. 5 správneho poriadku, ak má účastník konania zástupcu s plnomocenstvom na celé konanie, písomnosť určená do vlastných rúk sa doručuje iba tomu zástupcovi. Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa vzťahujú na toto doručovanie. Ak však účastník konania má osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu.

19. Zásadnou právnou otázkou, ktorú v konaní riešil správny súd, bol vzájomný vzťah ustanovenia o doručovaní písomnosti do vlastných rúk (reálne prevzatie zásielky adresátom) podľa § 24 ods. 1 správneho poriadku, k ustanoveniu o náhradnom doručení zásielky (fikcia doručenia) § 24 ods. 2 správneho poriadku.

20. Treba poznamenať, že k otázke aplikácie ustanovení § 24 (doručovanie písomnosti adresátovi do vlastných rúk) zákona č. 71/1967 Zb. v procese správneho konania sa už opakovane vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach, napr. uznesenie NS SR sp. zn. 6 Sžo/55/2008, zo dňa 21.01.2009, sp. zn. 1 Sžo/65/2008 zo dňa 18.11.2008, sp. zn. 10 Sžr/73/2011 zo dňa 30.05.2012.

21. Ustanovenie § 24 ods. 2 správneho poriadku o náhradnom doručovaní je iba systematickým doplnkom aplikácie ustanovenia § 24 ods. 1 správneho poriadku o reálnom doručení.

22. K aplikácii ustanovení náhradného doručenia môže dôjsť iba v prípade, že nedošlo k reálnemu doručeniu. Doručenie je skutkovou otázkou. V danom prípade doručenie, a to náhradné doručenie a aj reálne doručenie preukazuje jedna a tá istá doručenka. Z doručenky je zrejmé, že došlo ku konkurencii spôsobov doručovania zásielky tým, že v priebehu odbernej lehoty si adresát zásielku reálne prevzal. Pokiaľ doručenka, z ktorej správny orgán vychádza preukazuje súčasne reálne doručenie, správny orgán už skutočnosti týkajúce sa náhradného doručenia neskúma. Náhradné doručenie je iba subsidiárnym prostriedkom doručovania písomností, jeho okolnosti musia byť vždy riadne preukázané, spravidla vyžaduje ďalšie dokazovanie. Uprednostnenie náhradného doručenia na základe toho istého dôkazného prostriedku nemožno považovať za ústavne konformné podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy v spojení s čl. 46 ods. 2 Ústavy SR. V tejto súvislosti najvyšší súd reflektuje rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, a to nález II. ÚS 65/2010-49, a z tohto dôvodu nepovažuje výklad citovaných ustanovení správnym súdom za správny.

23. Podľa ust. § 17 ods. 1 správneho poriadku, účastníci konania, ich zákonní zástupcovia a opatrovníci

sa môžu dať zastupovať advokátom alebo iným zástupcom, ktorého si zvolia.

24. V danom prípade, s prihliadnutím na právny názor vyslovený v bode 18. tohto rozhodnutia, kasačný súd zistil, že správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 03. 01. 2017 a aj žalobca reálne prevzal toto nadbytočne jemu doručované rozhodnutie dňa 03. 01. 2017, čo vylučuje uplatnenie fiktívneho doručovania podľa § 24 ods. 2 správneho poriadku dňa 02.03.2017.

25. Plnomocenstvo je jednostranný právny úkon, ktorým zastúpený deklaruje správnenému orgánu, kto je oprávnený zastupovať ho v správnom konaní a v akom rozsahu. Podľa názoru kasačného súdu, udelenie plnomocenstva advokátovi na zastupovanie nevylučuje oprávnenie účastníka konania vykonávať niektoré úkony osobne. Pre orgán verejnej správy však vyplýva povinnosť, v prípade preukázania plnomocenstva, konať so zvoleným právneným zástupcom a doručovať rozhodnutie určené do vlastných rúk účastníkovi konania iba zvolenému zástupcovi (§ 25 ods. 5 správneho poriadku).

26. Z uvedeného vyplýva, že s prihliadnutím na dátum oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy právnenému zástupcovi žalobcu uplynula lehota na podanie správnej žaloby dňa 03. 03. 2017. Sťažovateľ podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu správnu žalobu osobne na Krajský súd v Banskej Bystrici v posledný deň lehoty na jej podanie, teda včas a nebol daný dôvod na jej odmietnutie podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky z dôvodov uvedených vyššie preto dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je dôvodná a napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/31/2017-67 zo dňa 30. mája 2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP.

28. Krajský súd v novom rozhodnutí vo veci rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 3 SSP.

29. Pred rozhodnutím o podanej kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky nerozhodoval o odkladnom účinku kasačnej sťažnosti, pretože pre takýto postup nebol daný dôvod, keďže uznesenie krajského súdu nie je podkladom pre vydanie nadväzujúcich rozhodnutí orgánov verejnej správy (§ 447 ods. 2 SSP).

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu jednomyseľne (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.